

تأثیر تنش خشکی و تعدیل کننده‌های تنش بر صفات بیوشیمیایی گل همیشه‌بهار (*Calendula officinalis* L.)

اسماعیل قلی‌نژاد

گروه علمی علوم کشاورزی، دانشگاه پیام‌نور، تهران

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۳/۰۹، تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۸/۰۸/۰۸)

چکیده

به‌منظور بررسی تأثیر سطوح مختلف تنش خشکی و محلول‌پاشی با تعدیل‌کننده‌های تنش، آزمایشی به‌صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار از آبان ماه تا اسفند ماه سال ۱۳۹۷ در گلخانه و آزمایشگاه کشاورزی دانشگاه پیام‌نور ارومیه اجرا شد. فاکتورهای آزمایش شامل دور آبیاری با چهار سطح (۳، ۶، ۹ و ۱۲ روز) و تعدیل‌کننده‌های تنش خشکی در چهار سطح (عدم محلول‌پاشی (شاهد)، محلول‌پاشی با سالیسیلیک اسید با غلظت ۲ میلی‌مولار، گلابسین بتائین با غلظت ۵ میلی‌مولار و سولفات روی با غلظت ۵ در هزار) بودند. نتایج تجزیه واریانس نشان داد تأثیر سطوح مختلف تنش خشکی و تعدیل‌کننده‌های تنش بر صفات مورفولوژیک، رنگیزه‌های فتوسنتزی و درصد و عملکرد اسانس معنی‌دار بود. بیشترین (۰/۴۱۹ گرم در گلدان) و کمترین (۰/۰۴۵ گرم در گلدان) وزن خشک ریشه به‌ترتیب از تیمار دور آبیاری سه روز در شرایط محلول‌پاشی با سولفات روی و دور آبیاری ۱۲ روز در شرایط بدون محلول‌پاشی به‌دست آمد. با افزایش دور آبیاری از سه روز به ۱۲ روز ارتفاع بوته، طول ریشه، قطر ریشه، قطر ساقه، محتوای کلروفیل a و b و محتوای نسبی آب برگ کاهش یافت اما پرولین، نشت الکترولیت، درصد اسانس و دمای برگ افزایش معنی‌داری پیدا کرد. به‌نظر می‌رسد در تمام سطوح آبیاری محلول‌پاشی با گلابسین بتائین در مقایسه با سایر تعدیل‌کننده‌ها در افزایش محتوای کلروفیل a، محتوای نسبی آب برگ و کاهش نشت الکترولیت در تمام سطوح آبیاری مؤثرتر بود. میزان پرولین با کاربرد سولفات روی افزایش معنی‌داری یافت و محلول‌پاشی با سالیسیلیک اسید باعث کاهش دمای داخلی برگ گردید. بیشترین دمای داخلی برگ (۲۳/۹۳ سانتی‌گراد) و پرولین (۱۸۰/۹۹ میلی‌مول در کیلوگرم وزن خشک برگ) و کمترین دمای داخلی برگ (۲۱/۱۲ سانتی‌گراد) و پرولین (۱۳۱/۰۲ میلی‌مول در کیلوگرم وزن خشک برگ) به‌ترتیب از تیمار دور آبیاری ۱۲ و ۳ روز حاصل شد. اگر چه بیشترین درصد اسانس (۰/۱۳ درصد) از دور آبیاری ۹ روز حاصل شد اما با توجه به کاهش شدید رشد گیاه عملکرد اسانس در این تیمار کاهش معنی‌داری یافت و کمترین مقدار عملکرد اسانس از دور آبیاری ۱۲ روز (۰/۰۰۷ گرم بر گلدان) به‌دست آمد. براساس نتایج به‌دست آمده در این آزمایش می‌توان بیان کرد که هر چند با افزایش فواصل آبیاری و به‌تبع آن بروز تنش خشکی از عملکرد گیاه همیشه‌بهار کاسته می‌شود اما با کاربرد تعدیل‌کننده‌های تنش خشکی می‌توان تا حدی اثرات سوء تنش خشکی بر این گیاه را کاهش داد.

واژه‌های کلیدی: آبیاری، درصد اسانس، دمای برگ، ضریب آلومتری، کلروفیل، گلابسین بتائین، نشت الکترولیت

مقدمه

گیاه دارویی همیشه‌بهار با نام علمی (*Calendula officinalis* L.) گیاه بوته‌ای از خانواده کاسنی (Asteracea) است که به اسامی همیشه‌بهار باغی، همیشه‌بار، آذرگون، زبیده و قرمه‌ان معروف است (صمصام شریعت و معطر، ۱۳۸۳). گل‌های گیاه همیشه‌بهار برای مداوای بیماری‌های معده و روده‌ای استفاده می‌شوند. همچنین از مواد استخراج‌شده از گل‌های این گیاه گرم‌هایی برای مداوای زخم‌های پوستی و کاهش تورم تهیه می‌شود. مواد رنگی همیشه‌بهار در رنگ‌کردن مواد غذایی کاربرد دارد (Omidbeigi, 2009).

تنش خشکی یکی از عوامل مهم محدودکننده تولید گیاهان است (Zhang et al., 2018). گیاهان تحت شرایط کمبود آب تغییرات بیوشیمیایی و فیزیولوژیکی زیادی نشان می‌دهند (Kidokoro et al., 2009). با افزایش تنش خشکی تا سطح ۲۵ درصد ظرفیت زراعی وزن خشک اندام‌های ساقه، ریشه، برگ و گل در مقایسه با آبیاری در حد ظرفیت زراعی کاهش یافت شرایط تغذیه‌ای بهینه توانست در بهبود رشد و عملکرد ارقام همیشه‌بهار مؤثر باشد و اثرات تنش خشکی را تعدیل کند (عزیزی و همکاران، ۱۳۹۴). محققان با بررسی اثر رژیم‌های آبیاری مختلف بر رنگیزه‌های گیاهی، پرولین و قندهای محلول گیاه همیشه‌بهار اظهار داشتند که اثر تنش خشکی روی کلروفیل a و پرولین برگ معنی‌دار بود (Azimi et al., 2012). مرادی و پورقاسمیان (۱۳۹۷) نشان دادند افزایش تنش خشکی باعث کاهش معنی‌دار غلظت کلروفیل a و b در گیاه گل همیشه‌بهار شد و پرولین با کاهش آب آبیاری افزایش معنی‌داری یافتند. با افزایش سطح خشکی طول ریشه، کاروتنوئید، محتوی پرولین و رنگیزه‌های فتوسنتزی در گیاه دارویی همیشه‌بهار افزایش یافت (جعفرزاده و همکاران، ۱۳۹۳). هلالی سلطان احمدی و همکاران (۱۳۹۷) گزارش کردند که درصد اسانس همیشه‌بهار با اعمال تنش خشکی و پیش‌تیمار بذر افزایش معنی‌داری را نشان داد.

روش‌های زیادی برای اجتناب از اثرات تنش خشکی در گیاهان وجود دارد که راهبرد سریع‌تر برای القاء تحمل خشکی

گیاه کاربرد خارجی ترکیب‌های مختلف شامل محلول‌های آلی (اسمولیت‌های آلی و تنظیم‌کننده‌های رشد) مانند گلاسیسین بتائین، گاما آمینوبوتیریک اسید (گابا)، سالیسیلیک اسید، هیومیک اسید و متیل جاسمونات است (Sparks, 2004). سالیسیلیک اسید یک ترکیب فنلی با توزیع گسترده در گیاهان است که در پاسخ گیاه به تنش خشکی نقش مهمی ایفاء می‌کند. به‌طور خاص، کاربرد خارجی سالیسیلیک اسید از طریق افزایش پرولین داخلی در ایجاد مقاومت گیاهان در برابر تنش خشکی مؤثر است (Pedranzani and Viglioco, 2017). مرادی و پورقاسمیان (۱۳۹۷) نشان دادند افزایش سطوح سالیسیلیک اسید تا ۱/۵ میلی‌مولار باعث افزایش معنی‌دار وزن خشک گیاه نسبت به شرایط عدم محلول‌پاشی شد. سایر محققان نیز گزارش کردند محلول‌پاشی با سالیسیلیک اسید اثرات نامطلوب تنش خشکی را کاهش داد (Anosheh et al., 2012). کاربرد خارجی و محلول‌پاشی گلاسیسین بتائین در گیاهان با مقدار کم گلاسیسین بتائین ممکن است به کاهش اثرات نامطلوب تنش‌های محیطی کمک کند (Yang and Lu, 2005). محلول‌پاشی گلاسیسین بتائین باعث می‌شود سریعاً در برگ‌ها نفوذ کرده و به سایر اندام‌ها انتقال پیدا کند و در بهبود تحمل به تنش خشکی شرکت کند (Ashraf and Foolad, 2007). نقش تعدیل‌کنندگی گلاسیسین بتائین به عوامل متعددی از جمله نوع محصول، زمان و میزان کاربرد آن و شرایط محیطی بستگی دارد (Makela et al., 1998). روی نیز یکی دیگر از عناصر ریزمغذی ضروری برای رشد گیاهان است. مقدار نیاز گیاهان به روی اندک و بین ۵ تا ۱۰۰ میلی‌گرم در کیلوگرم خاک است. این مقدار کم روی نقش کلیدی در اعمال فیزیولوژیک گیاه مانند فتوسنتز، تشکیل قند، سنتز پروتئین، باروری و تولید دانه، تنظیم رشد گیاه و سیستم دفاعی گیاه دارد (Alloway, 2008). محققان نشان دادند محلول‌پاشی بایون با سولفات آهن و روی می‌تواند منجر به بهبود عملکرد گل، افزایش غلظت برخی از عناصر غذایی و رفع کمبود آنها در گیاه گردد (نصیری و همکاران، ۱۳۹۳). گزارش شده است که بیشترین ارتفاع بوته، بیشترین وزن خشک ریشه، وزن دانه در بوته و تعداد

شاخه جانبی از محلول‌پاشی سولفات آهن و روی به مقدار ۷۰ میلی‌گرم در لیتر در گیاه زیره سبز به‌دست آمد (فاضلی کاخکی و همکاران، ۱۳۹۵). یادگاری و اعلا بیان (۱۳۹۱) در تحقیقات خود روی گیاه همیشه‌بهار به این نتیجه رسیدند که محلول‌پاشی عناصر کم مصرف آهن و روی و مصرف توأم آنها بر ارتفاع بوته، وزن تر و خشک اندام هوایی و ریشه مؤثر است و موجب افزایش عملکرد دانه و بیوماس شده است. در بسیاری از پژوهش‌ها گزارش شده است که مصرف کودهای زیستی و آلی در گیاهان دارویی اسانس‌دار ضمن افزایش درصد و عملکرد اسانس در برخی از ترکیبات آن نیز تغییراتی ایجاد می‌نماید (Copertha et al., 2006). هدف از این تحقیق ارزیابی اثرات سالیسیلیک اسید، گلاسیسین بتائین و سولفات روی بر کاهش اثرات تنش خشکی در گیاه گل همیشه‌بهار از طریق بررسی صفات مورفوفیزیولوژیک و درصد و عملکرد اسانس بود.

مواد و روش‌ها

این آزمایش به‌صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار از آبان ماه تا اسفند ماه سال ۱۳۹۷ در گلخانه و آزمایشگاه کشاورزی دانشگاه پیام‌نور ارومیه اجرا شد. فاکتورهای آزمایش شامل دور آبیاری با چهار سطح (۳، ۶، ۹ و ۱۲ روز) و تعدیل‌کننده‌های تنش خشکی در چهار سطح (عدم محلول‌پاشی (شاهد)، محلول‌پاشی با سالیسیلیک اسید با غلظت ۲ میلی‌مولار، گلاسیسین بتائین با غلظت ۵ میلی‌مولار و سولفات روی با غلظت ۵ در هزار) بودند. بذرهاي گل همیشه‌بهار از شرکت پاکان بذر اصفهان تهیه شد و پس از ضدعفونی در گلدان‌هایی به ابعاد ۱۵×۱۷ سانتی‌متر حاوی ترکیبی از (۲ نسبت خاک + ۱ نسبت کود دامی + ۱ نسبت ماسه بادی) بودند، کاشته شد. خاک مورد نیاز از نهالستان دیگاله فضای سبز شهرداری ارومیه تهیه شد و جهت تجزیه به آزمایشگاه ارسال شد نتایج تجزیه خاک در جدول ۱ ارائه شده است. گیاهان در طی مدت آزمایش در دمای ۲۰ درجه سانتی‌گراد، رطوبت ۶۰ درصد و دوره نوری ۱۶ ساعت روشنایی و ۸

ساعت تاریکی در گلخانه قرار گرفتند. در هر مرتبه آبیاری ۱۲۰ سی‌سی آب به هر گلدان اضافه شد (حجم آب آبیاری یکسان بود و فقط دور آبیاری متفاوت بوده است). محلول‌پاشی بعد از اعمال تنش و ۴۵ روز بعد از کاشت آغاز گردید و به تعداد سه بار به فاصله زمانی ۱۰ روز تکرار شد. زمان محلول‌پاشی‌ها ساعت ۸ صبح بود. پایان آزمایش ۲۷ اسفند ماه بود و گیاهان وارد مرحله گلدهی شده بودند و به مرحله رسیدگی کامل نرسیدند. برای محاسبه وزن تر ریشه، ساقه و برگ در پایان آزمایش جداگانه با ترازوی با دقت ۰/۰۰۱ گرم توزین گردید. برای محاسبه وزن خشک ریشه، ساقه، برگ و عملکرد دانه در پایان آزمایش جداگانه و در دمای ۷۲ درجه سانتی‌گراد در آون به مدت ۴۸ ساعت قرار داده شد و وزن خشک آنها از هر تکرار با ترازوی Shimatzu توزین گردید. عملکرد خشک زیست‌توده از مجموع وزن خشک ریشه، برگ و ساقه به‌دست آمد. ارتفاع بوته با استفاده از خط‌کش به میلی‌متر اندازه‌گیری گردید. قطر ساقه با کولیس اندازه‌گیری شد. برای محاسبه تعداد برگ در هر بوته نیز پنج بوته انتخاب و تعداد برگ در هر بوته محاسبه و سپس از آن میانگین گرفته شد. ضریب آلومتریک از تقسیم وزن خشک ریشه به وزن خشک ساقه به‌دست آمد (Hoseini et al., 2011). محتوای نسبی آب برگ با استفاده از رابطه (۱) Wikenzen (and Norfolk, 2010) محاسبه شد:

$$RWC = \frac{wf - wd}{ws - wd} \times 100 \quad \text{رابطه (۱)}$$

که در آن RWC = محتوای نسبی آب برگ، Wf = وزن تر برگ، Wd = وزن خشک برگ و Ws = وزن اشباع برگ است.

اندازه‌گیری محتوای پرولین: ۰/۲ گرم ماده تر گیاهی با هاون خردشده و درون لوله آزمایش ریخته شد سپس ۱۰ میلی‌لیتر سولفوسالیسیلیک اسید ۳٪ به آن اضافه شد و نمونه‌ها درون یخ قرار داده شد. پس از سانتریفیوژ در ۱۵۰۰۰ دور به مدت ۱۰ تا ۱۵ دقیقه در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد مقدار ۲ میلی‌لیتر از عصاره حاصل با ۲ میلی‌لیتر نین‌هیدرین و ۲ میلی‌لیتر استیک اسید گلاسیال مخلوط شد. نمونه‌ها پس از قرارگیری در حمام آب گرم ۸۰ درجه به مدت ۱ ساعت درون

جدول ۱- ویژگی های فیزیکی و شیمیایی خاک مزرعه آزمایشی در عمق صفر تا ۳۰ سانتی متر

بافت خاک	EC (dS m ⁻¹)	pH	درصد اشباع	آهک	رس	لای	شن	کربن آلی	نیترژن	فسفر	پتاسیم
			(%)			(%)				(ppm)	
لوم- لومی رسی	۱/۲۸	۷/۶۷	۴۸	۱۲	۱۷	۲۶	۵۷	۲/۵	۰/۲۵	۲۲/۳۱	۶۴۱

چندین بار از کاغذ صافی عبور داده شد تا نمونه برگ کاملاً بی رنگ شود. حجم محلول به دست آمده با استفاده از استن ۸۰ درصد به ۱۰۰ میلی لیتر رسانیده شد و سپس با دستگاه اسپکترومتر (Zeletex Zx 50 ساخت آلمان) اپتیکال دانسیته عصاره برگ در طول موج های ۶۴۵ و ۶۶۳ خوانده شد و برای محاسبه غلظت کلروفیل a و b از روابط ۳ و ۴ (Arnon, 1975) استفاده شد:

رابطه (۳)

$$\text{Chl a} = [12.7 (D_{663}) - 2.59 (D_{645})] \times \frac{V}{1000 \times W}$$

رابطه (۴)

$$\text{Chl b} = [22.9 (D_{645}) - 4.69 (D_{663})] \times \frac{V}{1000 \times W}$$

اندازه گیری درصد و عملکرد اسانس: برای اسانس گیری

از هر تیمار ۳۰ گرم برگ، ساقه و گل خشک شده با ۳۰۰ میلی لیتر آب مقطر (۱:۱۰) درون بالون مخصوص دستگاه ریخته و اسانس گیری به روش تقطیر با آب مقطر و توسط دستگاه کلونجر مدل HS-860 ساخت ایران به مدت ۴ ساعت انجام گردید (Clevenger, 1928). عملکرد اسانس از حاصل ضرب درصد اسانس در عملکرد خشک به دست آمد.

تجزیه و تحلیل آماری داده ها با استفاده از نرم افزار رایانه ای SAS، MSTATC و مقایسه میانگین ها نیز با آزمون توکی در سطح ۵ درصد صورت گرفت.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس اثرات ساده دور آبیاری و تعدیل کننده های تنش و برهمکنش آنها بر صفات مورد مطالعه در جدول ۲ ارائه شده است.

ارتفاع بوته: با افزایش دور آبیاری ارتفاع بوته کاهش معنی داری یافت به طوریکه بیشترین (۱۴/۸۵ سانتی متر) و

یخ سرد شدند. مقدار ۴ میلی لیتر تولوئن به محلول لوله ها اضافه و به مدت ۲۰ ثانیه با دستگاه ورتکس بهم زده شد. پس از اندازه گیری جذب محلول ها در طول موج ۵۲۰ نانومتر منحنی استاندارد رسم و معادله خط تعیین شد. با قراردادن جذب نمونه ها در معادله خط محتوای پرولین محاسبه شد (در طول آزمایش نمونه ها در دمای ۴ درجه سانتی گراد نگهداری شد) و برای رسم منحنی استاندارد از پرولین استفاده گردید (Bates et al., 1973).

دمای داخلی برگ در مزرعه در ساعات ۱۲ تا ۱۴ با استفاده از دماسنج مادون قرمز مدل ۸۸۸۹ ساخت کارخانه AZ تایوان اندازه گیری شد (Singh et al., 1985).

برای سنجش میزان نشت الکترولیت برگ نمونه های برگ تازه برداشت شده سه بار با آب مقطر شسته شد تا الکترولیت های چسبیده به سطح برگ از بین بروند. ۰/۱ گرم از برگ برداشته و در داخل آب مقطر به مدت یک ساعت قرار داده شد (داخل آنکوباتور و دمای ثابت). هدایت الکتریکی آن با هدایت سنج اندازه گیری شد (L₁). سپس محلول به مدت ۱۰ دقیقه در حمام آب گرم (بن ماری) در دمای ۱۰۰ درجه سانتی گراد قرار داده شد و هدایت الکتریکی آن مجدداً تعیین شد (L₂). نشت الکترولیت برگ از رابطه ۲ محاسبه گردید (Bai et al., 1996):

$$EL = \frac{L_1}{L_2} \times 100$$

رابطه (۲)

اندازه گیری کلروفیل: جهت اندازه گیری غلظت کلروفیل a و b از روش آرنون (۱۹۷۵) و دستگاه اسپکترومتر استفاده شد. در مرحله گلدھی از هر کرت پنج برگ برداشت و طبق توصیه (Ma and Dwyer, 1997) از قسمت میانی برگ ها یک گرم نمونه تازه تهیه گردید. نمونه تازه با مقداری استن ۸۰ درصد در هاون چینی کاملاً ساییده شد محلول به دست آمده

جدول ۲- تجزیه واریانس صفات مختلف گل همیشه بهار با کاربرد تعدیل کننده های در شرایط مختلف آبیاری

میانگین مربعات										
منابع تغییرات	df	ارتفاع بوته	طول ریشه	وزن خشک ریشه	عملکرد تر	عملکرد خشک	قطر ساقه	قطر ریشه	کلروفیل a	کلروفیل b
دور آبیاری	۳	۲۸۲/۶۹**	۶۰/۸۳**	۰/۲۱**	۵۷۳/۹۹**	۶۳/۷۷**	۲۳/۴۲**	۸/۱۰**	۱/۰۸**	۰/۰۵**
تعدیل کننده تنش	۳	۱۲/۱۸**	۴/۷۹**	۰/۰۱**	۴/۱۶*	۰/۴۶*	۰/۴۰*	۰/۲۸**	۰/۱۸**	۰/۰۰۱۲**
دور آبیاری × تعدیل کننده تنش	۹	۲/۱۴ ^{ns}	۰/۸۵ ^{ns}	۰/۰۰۱۸**	۰/۹۷ ^{ns}	۰/۱۰ ^{ns}	۰/۰۷ ^{ns}	۰/۱۳**	۰/۰۱**	۰/۰۰۰۳۷ ^{ns}
خطای آزمایشی	۳۲	۱/۰۳	۰/۶۴	۰/۰۰۵۷	۱/۱۷	۰/۱۳	۰/۱۳	۰/۰۴	۰/۰۰۷۴	۰/۰۰۰۲۰
ضریب تغییرات (%)	-	۱۰/۹۹	۹/۶۱	۱۲/۹۷	۲۲/۰۴	۲۲/۰۴	۱۵/۸۳	۱۵/۴۲	۱۲/۴۱	۶/۹۶

**، * و ns به ترتیب اختلاف معنی دار در سطح احتمال ۱٪، ۵٪ و غیر معنی دار

ادامه جدول ۲-

میانگین مربعات										
منابع تغییرات	df	نسبت کلروفیل a به b	دمای برگ	نشت الکترولیت	پرولین	محتوای نسبی آب برگ	ضریب آلومتری [#]	طول ریشه به ساقه	درصد اسانس	عملکرد اسانس
دور آبیاری	۳	۱/۸۸**	۷/۳۸ ^{ns}	۹۸۲/۴۷**	۵۵۵۱/۵۳**	۵۲۶۴/۲۴**	۱/۸۱**	۱/۸۶**	۰/۰۰۸**	۰/۰۵۹**
تعدیل کننده تنش	۳	۱/۲۸**	۱/۱۱**	۲۲۱/۹۴**	۷۲۲/۰۰۱*	۸۵/۴۴**	۰/۲۲**	۰/۱۰۵**	۰/۰۰۱**	۰/۰۱۵**
دور آبیاری × تعدیل کننده تنش	۹	۱/۰۹**	۰/۰۳۳ ^{ns}	۲۹/۸۶**	۶۰/۸۳ ^{ns}	۲۱/۱۷ ^{ns}	۰/۱۷**	۰/۰۷**	۰/۰۰۰۰۴۴ ^{ns}	۰/۰۰۰۴۷ ^{ns}
خطای آزمایشی	۳۲	۰/۱۲۳	۰/۰۷۳	۵/۷۶	۲۱۹/۷۲	۱۶/۴۰	۰/۰۴۷	۰/۰۲۵	۰/۰۰۰۰۷۵	۰/۰۰۰۲۷
ضریب تغییرات (%)	-	۱۰/۵۳	۱/۲۱	۶/۵۷	۹/۴۹	۶/۹۲	۳۰/۱۴	۱۴/۸۵	۸/۲۴	۳۱/۲۸

**، * و ns به ترتیب اختلاف معنی دار در سطح احتمال ۱٪، ۵٪ و غیر معنی دار

[#](وزن خشک ریشه به وزن خشک ساقه)

است (بابایی و همکاران، ۱۳۸۹). در مطالعه ای کاهش ارتفاع بوته در گیاه جعفری با افزایش تنش خشکی مشاهده شده است (Petropoulos et al., 2008; Riaz et al., 2013). محلول پاشی با تعدیل کننده های تنش خشکی باعث افزایش ارتفاع بوته گردید. به نظر می رسد محلول پاشی با گلایسین بتائین در مقایسه با سایر تعدیل کننده ها در افزایش ارتفاع بوته مؤثرتر بوده است هر چند بین سطوح مختلف محلول پاشی اختلاف معنی داری مشاهده نشد. محلول پاشی با گلایسین بتائین در مقایسه با شاهد (عدم محلول پاشی)، ارتفاع بوته را به میزان ۲۳

کمترین (۳/۷۶ سانتی متر) ارتفاع بوته به ترتیب از دور آبیاری ۳ و ۱۲ روز به دست آمد (جدول ۳). دور آبیاری ۱۲، ۹ و ۶ روز در مقایسه با دور آبیاری ۳ روز، ارتفاع بوته را به ترتیب به میزان ۷۵، ۵۳ و ۲۴ درصد کاهش داد. کمبود آب موجب کاهش تورژسانس سلولی شده و در نهایت کاهش رشد و توسعه سلول به خصوص در ساقه و برگها را به دنبال خواهد داشت. با کاهش رشد سلول اندازه اندام محدود می شود به همین دلیل اولین اثر محسوس کم آبی روی گیاه کاهش ارتفاع و کوچک شدن اندازه برگها و در نهایت کاهش کل ماده خشک

جدول ۳- مقایسه میانگین اثرات ساده دور آبیاری و تعدیل کننده های تنش بر صفات مورد مطالعه

ب کلروفیل (mg.g FW ⁻¹)	قطر ساقه (mm)	عملکرد خشک	عملکرد تر (g)	طول ریشه (cm)	ارتفاع بوته	تیمار
دور آبیاری (روز)						
۰/۲۶ a	۴/۱۲ a	۵/۰۳ a	۱۵/۰۹ a	۱۱/۰۴ a	۱۴/۸۵ a	۳
۰/۲۴ b	۲/۶۴ b	۱/۱۳ b	۳/۳۹ b	۹/۳۶ b	۱۱/۳۴ b	۶
۰/۱۸ c	۱/۳۶ c	۰/۲۸ c	۰/۸۶ c	۷/۰۵ c	۷/۰۴ c	۹
۰/۱۲ d	۱/۰۶ c	۰/۱۰ c	۰/۳۱ d	۶/۰۵ d	۳/۷۶ d	۱۲
تعدیل کننده تنش						
۰/۱۸ b	۲/۰۵ b	۱/۳۹ b	۴/۱۹ b	۷/۵۹ b	۷/۸۹ b	شاهد (عدم محلول پاشی)
۰/۲۱ a	۲/۳۸ ab	۱/۵۵ ab	۴/۶۶ ab	۹/۱۲ a	۹/۱۲ a	سولفات روی
۰/۲۱ a	۲/۲۸ ab	۱/۸۰ a	۵/۴۰ a	۸/۴۸ a	۱۰/۲۰ a	گلاسیسین بتائین
۰/۲۰ a	۲/۴۸ a	۱/۷۹ ab	۵/۳۸ ab	۸/۳۱ ab	۹/۷۸ a	سالیسیلیک اسید

در هر ستون تفاوت بین دو میانگین دارای یک حرف مشترک بر اساس آزمون توکی در سطح احتمال ۵ درصد معنی دار نیست.

ادامه جدول ۳-

عملکرد اسانس (g)	درصد اسانس	محتوای نسبی آب برگ (%)	پرولین (mmol.kg DW ⁻¹)	دمای داخلی برگ (°C)	تیمار
دور آبیاری (روز)					
۰/۴۹۱ a	۰/۰۹۶ b	۷۷/۴۴ a	۱۳۱/۰۲ d	۲۱/۱۲ d	۳
۰/۱۳۷ b	۰/۱۲ a	۷۱/۱۳ b	۱۴۷/۷۸ c	۲۲/۲۳ c	۶
۰/۰۳۷ c	۰/۱۳ a	۵۴/۸۵ c	۱۶۴/۴۸ b	۲۲/۵۹ b	۹
۰/۰۰۷ c	۰/۰۷۲ c	۳۰/۴۹ d	۱۸۰/۹۹ a	۲۳/۹۳ a	۱۲
تعدیل کننده تنش					
۰/۱۱۹ b	۰/۰۹۰ b	۵۵/۱۲ b	۱۴۵/۱۴ b	۲۳/۶۱ a	شاهد (عدم محلول پاشی)
۰/۱۶۶ ab	۰/۱۱۱ a	۵۸/۸۲ ab	۱۶۳/۳۹ a	۲۲/۱۵ bc	سولفات روی
۰/۱۹۰ a	۰/۱۰۶ a	۶۱/۶۴ a	۱۵۸/۵۹ ab	۲۲/۲۴ b	گلاسیسین بتائین
۰/۱۹۸ a	۰/۱۱۰ a	۵۸/۳۳ ab	۱۵۷/۱۵ ab	۲۱/۸۷ c	سالیسیلیک اسید

در هر ستون تفاوت بین دو میانگین دارای یک حرف مشترک بر اساس آزمون توکی در سطح احتمال ۵ درصد معنی دار نیست.

محلول پاشی سالیسیلیک اسید ارتفاع بوته در گیاه بارهنگ تخم مرغی (*Plantago ovata*) افزایش معنی داری یافت (Shekofteh et al., 2015). در مطالعات سایر پژوهشگران نیز محلول پاشی با سالیسیلیک اسید و سولفات روی در گیاه گندم باعث افزایش طول ساقه، وزن تر و خشک ریشه و ساقه در

درصد افزایش داد (جدول ۳). با توجه به اینکه عنصر روی از اجزای آنزیم های کربونیک آنهیدراز و دهیدروژناز بوده و در ساخت اکسین که در فرآیند طویل شدن سلول ها نقش دارد شرکت می کند افزایش ارتفاع بوته مورد انتظار بوده است (Hatwar et al., 2003). سایر محققان نیز اظهار داشتند با

مقایسه با شاهد (عدم محلول‌پاشی) گردید (Sofy, 2015).

طول ریشه: نتایج مقایسه میانگین نشان داد با افزایش دور آبیاری، طول ریشه کاهش معنی‌داری یافت به طوری‌که بیشترین (۱۱/۰۴ سانتی‌متر) و کمترین (۶/۰۵ سانتی‌متر) طول ریشه به ترتیب از دور آبیاری ۳ و ۱۲ روز به‌دست آمد (جدول ۳). دور آبیاری ۱۲، ۹ و ۶ روز در مقایسه با دور آبیاری ۳ روز، طول ریشه را به‌ترتیب به میزان ۴۶، ۳۷ و ۱۶ درصد کاهش داد. سایر محققان گزارش کردند با افزایش تنش خشکی طول ریشه افزایش معنی‌داری پیدا کرد (جعفرزاده و همکاران، ۱۳۹۳) که با یافته‌های ما در این تحقیق مغایرت داشت. در تأیید نتایج این تحقیق، علی‌آبادی فراهانی و همکاران (۱۳۸۷) نشان دادند که طول ریشه گیاه گشنیز در تنش خشکی کاهش می‌یابد. محلول‌پاشی با تعدیل‌کننده‌های تنش خشکی باعث افزایش طول ریشه گردید. به‌نظر می‌رسد محلول‌پاشی با سولفات روی در مقایسه با سایر تعدیل‌کننده‌ها در افزایش طول ریشه مؤثرتر بوده است هر چند بین سطوح مختلف محلول‌پاشی اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد. محلول‌پاشی با سولفات روی در مقایسه با شاهد (عدم محلول‌پاشی) طول ریشه را به میزان ۱۷ درصد افزایش داد (جدول ۳). مطالعه سایر محققان روی توت‌فرنگی نیز نشان داد محلول‌پاشی در سه مرحله رشدی با تیمارهای سولفات روی به مقدار ۱۵۰ میلی‌گرم در لیتر طول ریشه را نسبت به شاهد افزایش داد (Kazemi, 2014).

وزن خشک ریشه: نتایج مقایسه میانگین برهمکنش دور آبیاری و تعدیل‌کننده‌های تنش خشکی نشان داد بیشترین وزن خشک ریشه (۰/۴۱۹ گرم در گلدان) از تیمار دور آبیاری ۳ روز و محلول‌پاشی با سولفات روی به‌دست آمد و کمترین وزن خشک ریشه (۰/۰۴۵ گرم در گلدان) از دور آبیاری ۱۲ روز و بدون محلول‌پاشی حاصل شد (جدول ۴). دور آبیاری ۱۲، ۹ و ۶ روز در مقایسه با دور آبیاری ۳ روز، وزن خشک ریشه را به‌ترتیب به میزان ۷۵، ۷۵ و ۵۴ درصد کاهش داد. سایر پژوهشگران (Riaz et al., 2013) نیز گزارش کردند که تنش خشکی باعث کاهش معنی‌دار وزن خشک ریشه گردید که با یافته‌های ما در این تحقیق مطابقت داشت. احتمالاً کاهش

خصوصیات رشدی به‌دلیل کاهش محتوای نسبی آب و متعاقباً کوچک‌شدن اندازه سلول‌ها، کاهش تقسیم سلول‌های مرستمی و در نتیجه کندشدن رشد برگ، توقف تولید برگ، تسریع پیری و متعاقباً ریزش برگ‌ها است (Osugwu et al., 2010). محلول‌پاشی با تعدیل‌کننده‌های تنش خشکی باعث افزایش وزن خشک ریشه گردید. در مطالعه‌ای علی و همکاران (۱۳۸۹) گزارش دادند که تیمار بذره‌های ذرت با محلول‌پاشی گلايسين بتائين منجر به افزایش وزن تر ریشه‌چه و ساقه‌چه تحت سطوح خشکی شدید شد. افزایش وزن گیاه بر اثر مصرف گلايسين بتائين می‌تواند به این دلیل باشد که گلايسين بتائين به‌عنوان یک اسمولیت مهم در گیاهان باعث افزایش پتانسیل اسمزی شده و در نتیجه با جذب آب توسط گیاه آماس سلول‌ها افزایش پیدا می‌کند. از آنجا که رشد و نمو گیاهان بستگی به سرعت تولید و بزرگ‌شدن سلول‌های جدید دارد و گیاهان فقط در حالت آماس قادر به تقسیم سلولی هستند با ایجاد حالت آماس توسط گلايسين بتائين تقسیم سلولی افزایش پیدا کرده و رشد گیاه در حالت محلول‌پاشی این ماده را سبب شده است (کدخدایی و همکاران، ۱۳۹۳).

عملکرد تر و خشک: نتایج مقایسه میانگین نشان داد با افزایش دور آبیاری عملکرد تر و خشک کاهش معنی‌داری یافت به طوری‌که بیشترین (۱۵/۰۹ گرم در گلدان) و کمترین (۰/۳۱ گرم در گلدان) عملکرد تر به‌ترتیب از دور آبیاری ۳ و ۱۲ روز به‌دست آمد (جدول ۳ و ۴). دور آبیاری ۱۲، ۹ و ۶ روز در مقایسه با دور آبیاری ۳ روز، عملکرد تر و خشک را به‌ترتیب به میزان ۹۸، ۹۵ و ۷۸ درصد کاهش داد. نتایج تحقیقات پژوهش حاضر با نتایج مطالعات پورقاسمیان و مرادی (۱۳۹۶) مطابقت دارد که گزارش کردند با افزایش میزان تنش خشکی وزن تر و خشک گیاه همیشه‌بهار کاهش یافت. محلول‌پاشی با گلايسين بتائين در مقایسه با شاهد (عدم محلول‌پاشی)، عملکرد تر و خشک را به میزان ۲۳ درصد افزایش داد (جدول ۳ و ۴). همسو با نتایج این تحقیق سایر محققان نیز اظهار داشتند مصرف گلايسين بتائين منجر به

جدول ۴- مقایسه میانگین برهمکنش آبیاری و تعدیل کننده تنش بر صفات مورد مطالعه

تیمار	وزن خشک ریشه (g)	قطر ریشه (mm)	کلروفیل a (mg.g FW ⁻¹)	نشست الکترولیت (%)	نسبت کلروفیل a به b	ضریب آلومتری	نسبت طول ریشه به طول ساقه
دور آبیاری ۳ × شاهد (عدم محلول پاشی)	۰/۳۴۰ b	۲/۳۱ abc	۰/۷۳ cd	۲۷/۱۲ g	۲/۸۷ cde	۰/۰۷۳ c	۰/۷۹ ef
	۰/۴۱۹ a	۲/۳۸ ab	۱/۱۰ ab	۲۶/۷۰ g	۳/۸۷ abc	۰/۰۹ c	۰/۸۵ def
	۰/۳۶۶ ab	۲/۴۶ a	۱/۲۳ a	۲۶/۷۱ g	۴/۶۲ a	۰/۰۷۳ c	۰/۷۰ ef
	۰/۳۷۸ ab	۲/۳۹ ab	۱/۱۲ ab	۲۷/۳۱ g	۴/۲۳ ab	۰/۰۷۰ c	۰/۶۶ f
دور آبیاری ۶ × شاهد (عدم محلول پاشی)	۰/۱۳۵ cd	۱/۵۷ de	۰/۵۹ de	۳۷/۰۷ def	۲/۴۹ de	۰/۱۹۶ c	۰/۸۲ ef
	۰/۱۸۴ c	۱/۶۵ cd	۰/۷۷ cd	۳۳/۷۰ defg	۳/۰۸ cde	۰/۱۹۳ c	۰/۸۴ def
	۰/۱۷۸ c	۱/۷۱ bcd	۰/۹۴ bc	۲۷/۰۱ g	۳/۸۹ abc	۰/۱۳۶ c	۰/۷۸ ef
	۰/۱۹۹ c	۲/۴۱ a	۰/۹۴ bc	۳۱/۹۶ fg	۳/۶۹ abc	۰/۱۵۳ c	۰/۸۸ def
دور آبیاری ۹ × شاهد (عدم محلول پاشی)	۰/۰۷۹ de	۰/۶۹ fg	۰/۳۹ efg	۴۶/۱۳ bc	۲/۳۳ e	۰/۶۱۳ bc	۱/۱۷ cde
	۰/۱۰۱ de	۱/۱۳ def	۰/۶۲ def	۳۹/۴۶ cde	۳/۳۴ bcde	۰/۵۴۶ bc	۱/۳۲ bcd
	۰/۰۹۸ de	۰/۹۶ efg	۰/۶۵ de	۳۲/۶۶ efg	۳/۵۱ bcd	۰/۱۹۳ c	۰/۷۶ ef
	۰/۱۰۰ de	۰/۸۴ fg	۰/۵۵ defg	۳۶/۶۳ def	۳/۰۳ cde	۰/۳۶۳ bc	۰/۹۲ def
دور آبیاری ۱۲ × شاهد (عدم محلول پاشی)	۰/۰۴۵ e	۰/۴۳ g	۰/۳۴ g	۵۷/۳۶ a	۳/۸۳ abc	۰/۵۰۳ bc	۱/۸۲ a
	۰/۱۷۶ c	۰/۶۳ fg	۰/۳۶ fg	۴۹/۸۶ b	۳/۰۱ cde	۱/۵۵ a	۱/۵۲ abc
	۰/۰۶۶ de	۰/۵۱ fg	۰/۳۷ fg	۴۰/۳۰ cd	۲/۵۶ de	۰/۷۱ bc	۱/۷۳ ab
	۰/۰۹۵ de	۰/۸۶ fg	۰/۳۵ g	۴۴/۶۳ bc	۲/۹۰ cde	۱/۰۰۳ ab	۱/۴۳ abc

در هر ستون تفاوت بین دو میانگین دارای یک حرف مشترک بر اساس آزمون توکی در سطح احتمال ۵ درصد معنی دار نیست.

تیمار دور آبیاری ۳ روز و محلول پاشی با گلايسين بتائين به دست آمد و کمترین قطر ریشه (۰/۴۳ میلی متر) از دور آبیاری ۱۲ روز و بدون محلول پاشی حاصل شد (جدول ۴). دور آبیاری ۱۲، ۹ و ۶ روز در مقایسه با دور آبیاری ۳ روز قطر ریشه را به ترتیب به میزان ۷۵، ۶۳ و ۲۴ درصد کاهش داد. کاهش قطر ریشه در مطالعه راد و همکاران (۱۳۸۹) و کاهش ۵۴ درصدی قطر ریشه در تیمار تنش خشکی در دو رقم فستوکای بومی و تجاری در مطالعه سلاح ورزی و همکاران (۱۳۸۷) نیز با نتایج آزمایش حاضر مطابقت دارد. محلول پاشی با تعدیل کننده های تنش خشکی باعث افزایش قطر ساقه گردید. به نظر می رسد محلول پاشی با سالیسیلیک اسید در مقایسه با سایر تعدیل کننده ها در افزایش قطر ساقه مؤثرتر بوده است. محلول پاشی با سالیسیلیک اسید در مقایسه با شاهد (عدم

افزایش تحمل و ثبات تولید ماده خشک کلزا در دور آبیاری ۶ و ۹ روزه نسبت به دور آبیاری ۳ روزه شد. بهبود در عملکرد تر و خشک در اثر کاربرد خارجی گلايسين بتائين ممکن است ناشی از اثر سودمند گلايسين بتائين بر رشد و متابولیسم و نقش آن به عنوان محافظت کننده اسمزی باشد. البته اثر کاربرد خارجی گلايسين بتائين موقعی که در زمان شروع کمبود آب و در مرحله رشد رویشی و زایشی بکار برده شود آشکارتر است (Aldesuquy et al., 2012).

قطر ساقه و ریشه: بیشترین (۴/۱۲ میلی متر) و کمترین (۱/۰۶ میلی متر) قطر ساقه به ترتیب از دور آبیاری ۳ و ۱۲ روز به دست آمد (جدول ۳). دور آبیاری ۱۲، ۹ و ۶ روز در مقایسه با دور آبیاری ۳ روز قطر ساقه را به ترتیب به میزان ۷۵، ۶۷ و ۳۶ درصد کاهش داد. بیشترین قطر ریشه (۲/۴۶ میلی متر) از

(حیدری شریف‌آباد، ۱۳۸۰). محلول‌پاشی با تعدیل‌کننده‌های تنش خشکی باعث افزایش محتوای کلروفیل a گردید. به‌نظر می‌رسد در تمام سطوح آبیاری محلول‌پاشی با گلایسین بتائین در مقایسه با سایر تعدیل‌کننده‌ها در افزایش محتوای کلروفیل a مؤثرتر بوده است. سایر محققان نیز گزارش کردند کاربرد خارجی گلایسین بتائین باعث افزایش محتوای کلروفیل a شد (میری و ضمانی مقدم، ۱۳۹۳). احتمالاً افزایش غلظت گلایسین بتائین موجب افزایش داخلی پیش‌ماده کولین در برگ شده و از تخریب کلروفیل و فعالیت آنزیم کلروفیل‌لاز ممانعت کرده است لذا بر پایداری کلروفیل a افزوده است (میری و ضمانی مقدم، ۱۳۹۳). بین سطوح مختلف محلول‌پاشی از نظر کلروفیل b، اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد. در تأیید نتایج این تحقیق، گزارش شده است که محلول‌پاشی سولفات آهن و روی موجب افزایش قابل توجه میزان رنگدانه‌های فتوسنتزی، پروتئین و فنل‌ها در گیاه سنا شد (Shitole and Dhupal, 2012).

نسبت کلروفیل a به b: نتایج مقایسه میانگین برهمکنش دور آبیاری و تعدیل‌کننده‌های تنش خشکی نشان داد بیشترین نسبت کلروفیل a به b (۶۲/۴) از تیمار دور آبیاری ۳ روز و محلول‌پاشی با گلایسین بتائین به‌دست آمد و کمترین نسبت کلروفیل a به b (۳۳/۲) از دور آبیاری ۹ روز و بدون محلول‌پاشی حاصل شد (جدول ۴). در دور آبیاری ۳، ۶ و ۹ روز محلول‌پاشی با گلایسین بتائین در مقایسه با سایر تعدیل‌کننده‌ها نسبت کلروفیل a به b را افزایش داد.

دمای داخلی برگ: با افزایش دور آبیاری دمای داخلی برگ افزایش معنی‌داری یافت به طوری‌که بیشترین دمای داخلی برگ (۲۳/۹۳ سانتی‌گراد) از تیمار دور آبیاری ۱۲ روز به‌دست آمد و کمترین دمای داخلی برگ (۲۱/۱۲ سانتی‌گراد) از دور آبیاری ۳ روز حاصل شد (جدول ۳). دور آبیاری ۱۲، ۹ و ۶ روز در مقایسه با دور آبیاری ۳ روز دمای داخلی برگ را به‌ترتیب به میزان ۱۲، ۷ و ۵ درصد افزایش داد. در شرایط کاهش پتانسیل آب خاک بر اثر خشکی یا شوری گیاهان با به کارگیری مکانیسم‌های مختلفی از جمله افزایش مقاومت

محلول‌پاشی) قطر ساقه را به میزان ۱۸ درصد افزایش داد (جدول ۳). نتایج این بررسی با یافته‌های (Seyed Hajizadeh and Aliloo, 2013) مطابقت دارد این محققان گزارش کردند کاربرد خارجی سالیسیلیک اسید به میزان ۵۰ میلی‌گرم بر لیتر باعث افزایش قطر ساقه گل‌دهنده لیلیوم شده و غلظت‌های بیشتر اثر منفی داشتند. منصوری و همکاران (۱۳۹۴) نیز گزارش کردند بیشترین قطر ساقه در تیمار سالیسیلیک اسید ۱۵۰ میکرومولار به‌دست آمد. به‌نظر می‌رسد تأثیر مثبت سالیسیلیک اسید روی خصوصیات رشدی نتیجه افزایش جذب دی‌اکسید کربن و افزایش غلظت کلروفیل نسبی و نسبت فتوسنتز باشد (Karlidag et al., 2009).

رنگیزه‌های فتوسنتزی: نتایج مقایسه میانگین برهمکنش دور آبیاری و تعدیل‌کننده‌های تنش خشکی نشان داد با افزایش دور آبیاری محتوای کلروفیل a کاهش معنی‌داری یافت به طوری‌که بیشترین محتوای کلروفیل a (۱/۲۳ میلی‌گرم بر گرم وزن تر برگ) از تیمار دور آبیاری ۳ روز و محلول‌پاشی با گلایسین بتائین به‌دست آمد و کمترین محتوای کلروفیل a (۰/۳۴ میلی‌گرم بر گرم وزن تر برگ) از دور آبیاری ۱۲ روز و بدون محلول‌پاشی حاصل شد (جدول ۴). دور آبیاری ۱۲، ۹ و ۶ روز در مقایسه با دور آبیاری ۳ روز، محتوای کلروفیل a را به‌ترتیب به میزان ۶۷، ۴۸ و ۲۳ درصد کاهش داد. دور آبیاری ۱۲، ۹ و ۶ روز در مقایسه با دور آبیاری ۳ روز محتوای کلروفیل b را به‌ترتیب به میزان ۵۴، ۳۱ و ۸ درصد کاهش داد. مرادی و پورقاسمیان (۱۳۹۷) نشان دادند افزایش تنش خشکی باعث کاهش معنی‌دار غلظت کلروفیل a و b گیاه گل همیشه بهار شد و محتوای پرولین با کاهش آب آبیاری افزایش معنی‌داری یافت. سایر محققان نیز گزارش کردند با افزایش دور آبیاری از ۴ به ۸ روز محتوای کلروفیل a و b کاهش معنی‌داری پیدا کرد (میری و ضمانی مقدم، ۱۳۹۳). کاهش مقدار کلروفیل می‌تواند به‌دلیل تغییر متابولیسم نیتروژن در رابطه با ساخت ترکیباتی مانند پرولین باشد. شرایط تنش موجب می‌شود تا گلوتامات که پیش‌ماده ساخت کلروفیل و پرولین است کمتر در مسیر بیوسنتز کلروفیل قرار گیرد

می‌شود و اکسیژن به‌عنوان گیرنده الکترون عمل می‌کند و باعث ساخته‌شدن گونه‌های اکسیژن فعال مانند رادیکال‌های پراکسید، سوپراکسید و رادیکال هیدروکسید می‌شود. پیشرفت گونه‌های اکسیژن فعال سبب خسارت اکسیداتیو در بسیاری از اجزای سلولی مانند پروتئین‌ها، لیپیدها، کربوهیدرات‌ها و اسیدهای هسته می‌شود و در نهایت منجر به افزایش نشت الکترولیت و تخریب غشای سلولی می‌شود (Jiang and Huang, 2001).

محلول‌پاشی با تعدیل‌کننده‌های تنش خشکی باعث کاهش نشت الکترولیت گردید. در تمام سطوح آبیاری محلول‌پاشی با گلیسین بتائین در مقایسه با سایر تعدیل‌کننده‌ها در کاهش نشت الکترولیت مؤثرتر بوده است. بررسی آثار کاربرد برگ‌گی گلیسین بتائین بر محتوای نسبی آب برگ، نشت الکترولیت و هدایت روزنه‌ای گیاهان کلزا تحت شرایط آبیاری با آب شور در مرحله رشد رویشی نشان داد که محلول‌پاشی گلیسین بتائین در غلظت ۱۰ میلی‌مولار موجب بهبود شرایط رشد گیاه در مواجهه با تنش شوری شد. همچنین افزایش غلظت گلیسین بتائین بیشتر از ۱۰ میلی‌مولار منجر به کاهش رشد گیاهان مورد بررسی شد (علی و همکاران، ۱۳۸۹). همسو با نتایج این تحقیق سایر محققان بیان کردند که محلول‌پاشی با سالیسیلیک اسید و سولفات روی در دوره‌های مختلف آبیاری نشت الکترولیت برگ را کاهش داد (Sofy, 2015). سایر پژوهشگران نیز نشان دادند کاربرد خارجی سالیسیلیک اسید درصد نشت الکترولیت را کاهش داد (Zarghami et al., 2014).

پرولین: با افزایش دور آبیاری میزان پرولین افزایش معنی‌داری یافت به طوری‌که بیشترین میزان پرولین (۱۸۰/۹۹ میلی‌مول در کیلوگرم وزن خشک برگ) از تیمار دور آبیاری ۱۲ روز به‌دست آمد و کمترین میزان پرولین (۱۳۱/۰۲ میلی‌مول در کیلوگرم وزن خشک برگ) از دور آبیاری ۳ روز حاصل شد (جدول ۳). دور آبیاری ۱۲، ۹ و ۶ روز در مقایسه با دور آبیاری ۳ روز میزان پرولین را به‌ترتیب به میزان ۲۸، ۲۱ و ۱۲ درصد افزایش داد. از آنجا که پرولین یکی از حساس‌ترین اسمولیت‌های افزایش تحمل به تنش است. تجمع پرولین در هنگام تنش باعث حفظ ساختار سلولی و جلوگیری از

روزنه‌ای یا کاهش هدایت روزنه‌ای و حتی بستن کلی روزنه‌ها از انجام پدیده تعرق جلوگیری می‌کنند. بسته‌شدن روزنه‌ها و متعاقب آن کاهش تعرق سبب بالارفتن دمای برگ گیاه می‌شود (Levitt, 1980). بهادر و همکاران (۱۳۹۶) نیز در گیاه شاهدانه نشان دادند با افزایش تنش خشکی دمای کانوپی افزایش یافت که با یافته‌های ما در این تحقیق مشابهت دارد. محلول‌پاشی با تعدیل‌کننده‌های تنش خشکی باعث کاهش دمای داخلی برگ گردید به‌نظر می‌رسد محلول‌پاشی با سالیسیلیک اسید در مقایسه با سایر تعدیل‌کننده‌ها در کاهش دمای داخلی برگ مؤثرتر بوده است. محلول‌پاشی با سالیسیلیک اسید در مقایسه با شاهد (عدم محلول‌پاشی)، دمای داخلی برگ را به میزان ۸ درصد کاهش داد (جدول ۳). سالیسیلیک اسید با اثر مثبت بر روی محتوای نسبی آب برگ و تعرق روزنه‌ای باعث شد تا گیاه آب کافی در اختیار داشته باشد و دمای برگ در مقایسه با تیمار عدم محلول‌پاشی کمتر باشد. یافته‌های ما در این تحقیق با نتایج عبداللهی و شکاری (۱۳۹۳) مطابقت دارد.

نشت الکترولیت: نتایج مقایسه میانگین برهمکنش دور آبیاری و تعدیل‌کننده‌های تنش خشکی نشان داد با افزایش دور آبیاری نشت الکترولیت افزایش معنی‌داری یافت به طوری‌که بیشترین نشت الکترولیت (۵۷/۳۶ درصد) از تیمار دور آبیاری ۱۲ روز و عدم محلول‌پاشی به‌دست آمد و کمترین نشت الکترولیت (۲۶/۷۰ درصد) از دور آبیاری ۳ روز و محلول‌پاشی با سولفات روی حاصل شد در این شرایط آبیاری بین سطوح مختلف محلول‌پاشی و عدم محلول‌پاشی تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد (جدول ۴). دور آبیاری ۱۲، ۹ و ۶ روز در مقایسه با دور آبیاری ۳ روز، نشت الکترولیت را به‌ترتیب به میزان ۴۴، ۳۱ و ۱۷ درصد افزایش داد. مشابه با یافته‌های ما در این تحقیق سایر محققان اظهار داشتند که با افزایش دور آبیاری در گیاه گندم نشت الکترولیت افزایش معنی‌داری پیدا کرد (Sofy, 2015). تحت شرایط تنش خشکی تثبیت دی‌اکسید کربن به دلیل بسته‌شدن روزنه‌ها کاهش می‌یابد در حالیکه انتقال الکترون و واکنش‌های نوری ادامه پیدا می‌کنند. تحت چنین شرایطی $NADP^+$ کمی جهت پذیرش راحت الکترون یافت

داد. می‌توان علت کاهش محتوای رطوبت نسبی را کاهش پتانسیل آب برگ و کاهش جذب آب از ریشه‌ها در شرایط خشک دانست (Colom and Vazzana, 2003). محققان معتقدند که کاهش میزان محتوای رطوبت نسبی برگ در اثر تنش کم آبی مربوط به بسته‌تر شدن روزنه‌ها است و علت بسته‌شدن روزنه‌ها را تجمع هورمون آبسزیک اسید می‌دانند به طوریکه در شرایط تنش خشکی در ریشه ساخته شده و در سلول‌های روزنه‌ای تجمع می‌یابد (Khan et al., 2007). به‌نظر می‌رسد رابطه مستقیمی بین رطوبت خاک و محتوای نسبی آب برگ وجود دارد بنابراین کاهش مقدار رطوبت خاک با افزایش تنش خشکی محتوای نسبی آب برگ را کاهش داد (Sofy, 2015). محلول‌پاشی با گلایسین بتائین با تعدیل‌کننده‌های تنش خشکی باعث افزایش محتوای نسبی آب برگ گردید. به‌نظر می‌رسد محلول‌پاشی با گلایسین بتائین در مقایسه با سایر تعدیل‌کننده‌ها در افزایش محتوای نسبی آب برگ مؤثرتر بوده است هر چند بین سطوح مختلف محلول‌پاشی در مقایسه با عدم محلول‌پاشی اختلاف معنی‌داری وجود نداشت (جدول ۳). محلول‌پاشی با سالیسیلیک اسید و گلایسین بتائین در گیاه گندم باعث کاهش اثرات تنش خشکی شد و محتوای نسبی آب برگ را افزایش داد (Aldesuquy, 2014). سایر محققان نیز بیان کردند با افزایش تنش خشکی محتوای نسبی آب برگ کاهش معنی‌داری یافت ولی محلول‌پاشی با سالیسیلیک اسید و سولفات روی از کاهش جلوگیری کرد (Yavas and Unay, 2016).

ضریب آلومتری (نسبت وزن خشک ریشه به وزن خشک

ساقه): مقایسه میانگین نشان داد با افزایش دور آبیاری ضریب آلومتری افزایش یافت به طوریکه دور آبیاری ۱۲، ۹ و ۶ روز در مقایسه با ۳ روز ضریب آلومتری را به‌ترتیب به میزان ۹۲، ۸۳ و ۵۵ درصد افزایش داد (جدول ۴). در دوره‌های آبیاری ۳، ۶ و ۹ روز محلول‌پاشی با سولفات روی، گلایسین بتائین و سالیسیلیک اسید در مقایسه با شاهد تأثیر معنی‌داری بر ضریب آلومتری نداشت اما در دور آبیاری ۱۲ روز محلول‌پاشی با تعدیل‌کننده‌های مختلف تنش خشکی در مقایسه با شاهد باعث افزایش ضریب آلومتری شد و بیشترین ضریب آلومتری با

آسیب‌های سلولی خواهد شد (Wang et al., 2014). سایر محققان نیز گزارش کردند افزایش سطوح تنش خشکی باعث افزایش معنی‌دار میزان پرولین در گیاه همیشه‌بهار شد (پورقاسمیان و مرادی، ۱۳۹۶). محلول‌پاشی با تعدیل‌کننده‌های تنش خشکی باعث افزایش میزان پرولین گردید به‌نظر می‌رسد محلول‌پاشی با سولفات روی در مقایسه با سایر تعدیل‌کننده‌ها در افزایش میزان پرولین مؤثرتر بوده است هرچند بین سطوح مختلف محلول‌پاشی در مقایسه با عدم محلول‌پاشی اختلاف معنی‌داری وجود نداشت (جدول ۳). سایر محققان نیز بیان داشتند تنش خشکی میزان پرولین را در کلزا افزایش داد در حالیکه محلول‌پاشی با گلایسین بتائین نیز باعث افزایش غلظت پرولین نسبت به شاهد (عدم محلول‌پاشی) گردید (کدخدایی و همکاران، ۱۳۹۳). درباره افزایش تولید پرولین در گیاه بر اثر مصرف گلایسین بتائین می‌توان به این نکته اشاره کرد که سنتز آمینواسیدهایی نظیر پرولین در داخل سلول‌های گیاهی از طریق گلوکز شروع می‌شود گلایسین بتائین در اولین مسیر چرخه از طریق 3-p-glycerate و سرین به وجود آمده در صورتیکه سنتز پرولین در مراحل پایانی چرخه سنتز آمینواسیدها قرار دارد. محلول‌پاشی گلایسین بتائین و جذب سلولی آن سبب می‌شود که مسیر سنتز آمینواسیدها به سمت تولید پرولین و دیگر آمینواسیدها بجای سنتز گلایسین بتائین حرکت کند به همین سبب میزان پرولین با محلول‌پاشی گلایسین بتائین در گیاه کلزا افزایش نشان داد (کدخدایی و همکاران، ۱۳۹۳). سایر محققان نیز در تأیید نتایج پژوهش حاضر اظهار داشتند با افزایش تنش خشکی و سالیسیلیک اسید مقدار پرولین افزایش معنی‌داری یافت (Dianat et al., 2016).

محتوای نسبی آب برگ: با افزایش دور آبیاری محتوای

نسبی آب برگ کاهش معنی‌داری یافت به طوریکه بیشترین محتوای نسبی آب برگ (۷۷/۴۴ درصد) از تیمار دور آبیاری ۳ روز به‌دست آمد و کمترین محتوای نسبی آب برگ (۳۰/۴۹ درصد) از دور آبیاری ۱۲ روز حاصل شد (جدول ۳). دور آبیاری ۱۲، ۹ و ۶ روز در مقایسه با دور آبیاری ۳ روز محتوای نسبی آب برگ را به‌ترتیب به میزان ۶۱، ۳۰ و ۸ درصد کاهش

استفاده از کاربرد سولفات روی (۱/۵۵) به دست آمد.

ضریب آلومتری در واقع شاخصی از توازن رشد میان اجزای ریشه و اندام‌های هوایی گیاه است. یکی از شاخص‌های رشد گیاه نسبت ریشه به اندام هوایی است که گیاهان به طور معمول این نسبت را در یک سطح معین ثابت نگه می‌دارند. اگر چه ضریب آلومتری تحت کنترل ژنتیکی است ولی به طور شدیدی تحت تأثیر محیط هم قرار می‌گیرد (استادیان بیدگلی و همکاران، ۱۳۹۶). تنش خشکی باعث کاهش رشد اندام هوایی و ریشه می‌شود. در بیشتر موارد رشد اندام هوایی نسبت به ریشه افزایش می‌یابد (Wang et al., 2001). نتایج به دست آمده از این پژوهش نیز نشان داد که وزن خشک ریشه در مقایسه با وزن خشک اندام هوایی کاهش بیشتری داشته است. نتایج سایر مطالعات نیز نشان داد که بیشترین و کمترین نسبت وزن ریشه به وزن ساقه به ترتیب در شرایط آبیاری مطلوب و تنش خشکی حاصل شد (Riaz et al., 2013) که با یافته‌های ما در این تحقیق مغایرت داشت. در مطالعه تاتاری و همکاران (۱۳۹۴) نیز گزارش شد که نسبت وزن ریشه به وزن اندام‌های هوایی در شرایط تنش خشکی بیشتر از آبیاری مطلوب بود که با نتایج ما مطابقت داشت. در مطالعه‌ای بیان شد که کاربرد سالیسیلیک اسید در سطوح پایین غلظت‌های شوری (صفر، ۱۲۰ و ۱۸۰ میلی‌مولار) نسبت وزن خشک ریشه به اندام‌های هوایی کاهش یافت اما در غلظت‌های ۲۴۰ و ۳۰۰ میلی‌مولار شوری کاربرد سالیسیلیک اسید باعث افزایش نسبت وزن خشک ریشه به اندام‌های هوایی شد (دهقان و همکاران، ۱۳۹۷).

نسبت طول ریشه به طول ساقه: مقایسه میانگین نشان داد با افزایش دور آبیاری نسبت طول ریشه به طول ساقه افزایش یافت به طوریکه دور آبیاری ۱۲، ۹ و ۶ روز در مقایسه با ۳ روز نسبت طول ریشه به طول ساقه را به ترتیب به میزان ۵۴، ۲۸ و ۱۰ درصد افزایش داد (جدول ۴). آزمایشات مختلف بیانگر این است که در اثر تنش خشکی طول ریشه و طول ساقه هر دو کاهش می‌یابد ولی نسبت طول ریشه به طول ساقه افزایش می‌یابد زیرا در مراحل اولیه تنش خشکی سرعت رشد ریشه به دلیل حساسیت کمتر آن به تنش خشکی و به منظور

افزایش جذب آب بیشتر است (Kafi et al., 2005). در دوره‌های آبیاری ۳، ۶ و ۹ روز محلول‌پاشی با سولفات روی در مقایسه با شاهد تأثیر مثبت معنی‌داری روی نسبت طول ریشه به طول ساقه داشت و باعث افزایش آن شد. اما در دور آبیاری ۱۲ روز بیشترین نسبت طول ریشه به طول ساقه از تیمار شاهد (عدم محلول‌پاشی) (۱/۸۲) به دست آمد. نسبت طول ریشه به ساقه به ارزیابی سلامت گیاه کمک می‌کند و جهت بررسی پتانسیل اجتناب از خشکی استفاده می‌شود (Bush, 1995). بسیاری از گیاهان به خشکی از طریق افزایش نسبت طول ریشه به طول ساقه و دسترسی به حجم آب بیشتر پاسخ می‌دهند. افزایش در نسبت طول ریشه به ساقه می‌تواند به دلیل حساسیت نسبت طول ریشه به ساقه به ABA درونی یا تنظیم اسمزی بیشتر در ریشه در مقایسه با ساقه تحت شرایط تنش خشکی باشد (Samarah et al., 2007).

درصد و عملکرد اسانس: تأثیر دور آبیاری و تعدیل کننده‌های تنش خشکی بر درصد و عملکرد اسانس در سطح یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۲). با افزایش دور آبیاری از ۳ روز تا ۹ روز درصد اسانس افزایش معنی‌داری یافت به طوریکه تنش خشکی ۶ و ۹ روز در مقایسه با شاهد (۳ روز) درصد اسانس را به ترتیب به میزان ۲۰ و ۲۶ درصد افزایش داد ولی افزایش تنش خشکی خیلی شدید (۱۲ روز) باعث کاهش درصد اسانس به میزان ۲۵ درصد گردید. بنابراین در تنش‌های خیلی شدید (دور آبیاری ۱۲ روز) گیاه بیشتر مواد فتوسنتزی خود را صرف تولید ترکیبات تنظیم‌کننده‌های اسمزی از جمله پرولین، گلاسیسین بتائین، و ترکیبات قندی مانند ساکارز، فروکتوز و فروکتان می‌کند که بتواند پتانسیل آب سلولی را کاهش دهد در نتیجه درصد اسانس کاهش می‌یابد (رضائی چیان، ۱۳۹۱). بیشترین و کمترین میزان عملکرد اسانس به ترتیب از دور آبیاری ۳ و ۱۲ روز به دست آمد (جدول ۳). کاهش عملکرد اسانس در نتیجه کاهش رطوبت خاک ممکن است ناشی از اثرات زیان‌آور تنش خشکی بر رشد و عملکرد پیکر رویشی گیاه باشد. در سایر آزمایشات نیز کاهش رطوبت خاک باعث افزایش درصد اسانس و کاهش عملکرد اسانس در

نتیجه گیری

نتایج این تحقیق نشان داد افزایش دور آبیاری باعث کاهش معنی دار صفات مورفولوژیک (وزن خشک ساقه و ریشه، قطر ریشه و ساقه، ارتفاع بوته و طول ریشه)، صفات فیزیولوژیک (رنگیزه‌های فتوسنتزی، پرولین، محتوای نسبی آب برگ و عملکرد اسانس گردید. با افزایش دور آبیاری از ۳ به ۱۲ روز ضریب آلومتری، نسبت طول ریشه به طول ساقه، مقدار پرولین، نشت الکترولیت، دمای برگ و درصد اسانس افزایش معنی داری پیدا کرد. محلول‌پاشی با تعدیل‌کننده‌های مختلف تنش خشکی سبب افزایش صفات مورفولوژیک، رنگیزه‌های فتوسنتزی، صفات فیزیولوژیک مانند محتوای نسبی آب برگ و درصد و عملکرد اسانس شد و نشت الکترولیت و دمای برگ را کاهش داد. براساس نتایج به‌دست آمده در این آزمایش می‌توان بیان کرد که هر چند با افزایش فواصل آبیاری و به تبع آن بروز تنش خشکی از عملکرد گیاه همیشه‌بهار کاسته می‌شود اما با کاربرد خارجی تعدیل‌کننده‌های تنش خشکی (سولفات روی، گلایسین بتائین و سالیسیلیک اسید) می‌توان تا حدی اثرات سوء تنش خشکی بر عملکرد این گیاه را کاهش داد.

گیاه ریحان شده است (حسینی و امید بیگی، ۱۳۸۱) که با نتایج این تحقیق مطابقت دارد. یافته‌های ما در این پژوهش با نتایج عزیزی و همکاران (۱۳۹۴) در خصوص تأثیر مثبت تنش خشکی بر افزایش درصد اسانس در همیشه‌بهار مغایرت داشت. به‌نظر می‌رسد خشکی متوسط موجب افزایش متابولیت‌های ثانویه (اسانس) که تأثیر حفاظتی نسبت به تنش‌ها از جمله تنش خشکی در گیاه دارند می‌شود (کبیری، ۱۳۹۰). استفاده از تعدیل‌کننده‌های تنش خشکی باعث افزایش درصد و عملکرد اسانس در مقایسه با سطح شاهد (عدم محلول‌پاشی) شد. سایر محققان نیز گزارش کردند اثر متقابل تنش خشکی متوسط (۷۰ درصد طرفیت زراعی) و غلظت ۱۰ میکرومولار سالیسیلیک اسید سبب افزایش ۱۵۰ درصدی مقدار اسانس سیاهدانه شد (جامی و همکاران، ۱۳۹۴). مقدار مناسب سالیسیلیک اسید نیز با خنثی کردن رادیکال‌های آزاد و فرم‌های فعال اکسیژن تولیدشده در اثر تنش خشکی در گیاهان سبب افزایش مقدار اسانس در گیاهان دارویی می‌شود (کبیری، ۱۳۹۰). در نتایج سایر تحقیقات نیز تأثیر مثبت سالیسیلیک اسید در افزایش صفات کیفی از جمله مقدار اسانس گزارش شده است (فرهودی و مکی‌زاده تفتی، ۱۳۹۱).

منابع

- استادیان بیدگلی، ر.، بلوچی، ح.، ر.، سلطانی، ا. و مرادی، ع. (۱۳۹۶) اثرات دما و پتانسیل آب بر شاخص‌های جوانه زنی بذر گلرنگ رقم صفه. نشریه علوم و فناوری بذر ایران ۶: ۲۲-۱۱.
- بابایی، ک.، امینی‌دهقی، م.، مدرس ثانوی، ع. م. و جباری، ر. (۱۳۸۹) اثر تنش خشکی بر صفات مورفولوژیک، میزان پرولین و درصد تیمول در آویشن (*Thymus vulgaris* L.). فصلنامه علمی پژوهشی تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران ۲۶: ۲۵۱-۲۳۹.
- بهادر، م.، تدین، م.، رفیع‌الحسینی، م. و صالحی، م. ح. (۱۳۹۶) تغییرات دمای سایه‌انداز و برخی صفات فیزیولوژیک سیاهدانه تحت تنش کم‌آبی و سطوح ژئولیت. تنش‌های محیطی در علوم زراعی ۱۰: ۲۷۹-۲۶۹.
- پورقاسمیان، ن. و مرادی، ر. (۱۳۹۶) بررسی اثر تنش خشکی و آسکوربیک اسید بر برخی پارامترهای رشد و بیوشیمیایی در گیاه همیشه‌بهار. فرآیند و کارکرد گیاهی ۶: ۷۷-۸۸.
- تاتاری، م.، فتوحی قزوینی، ر.، موسوی، ا. و اعتمادی، ن. (۱۳۹۴) بررسی برخی خصوصیات مورفولوژیک سه گونه چمن در شرایط تنش خشکی. دو فصلنامه علمی پژوهشی خشک بوم ۵: ۲۷-۱۱.
- جامی، ن.، موسوی نیک، س. م. و نقی‌زاده، م. (۱۳۹۴) اثر تنش خشکی و محلول‌پاشی با سالیسیلیک اسید بر عملکرد کمی و کیفی سیاهدانه در شرایط آب و هوایی کرمان. به زراعی کشاورزی ۱۷: ۸۴۰-۸۲۷.

- جعفرزاده، ل.، امید، ح. و بستانی، ع. (۱۳۹۳) بررسی تنش خشکی و کود زیستی نیتروژنه بر برخی ویژگی‌های بیوشیمیایی گیاه دارویی همیشه‌بهار (*Calendula officinalis* L.). نشریه پژوهش‌های گیاهی ۲۷: ۱۹۳-۱۸۰.
- حسنی، ع. و امیدبیگی، ر. (۱۳۸۱) اثرات تنش آبی بر برخی خصوصیات مورفولوژیکی، فیزیولوژیکی و متابولیکی گیاه ریحان. دانش کشاورزی ۱۲: ۵۹-۴۷.
- حیدری شریف‌آباد، ح. (۱۳۸۰) گیاه و شوری. انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع.
- دهقان، ز.، موحدی دهنوی، م.، بلوچی، ح. ر. و صالحی، ا. (۱۳۹۷) تأثیر سالیسیلیک اسید بر برخی صفات فیزیولوژیک گیاه خرفه تحت تنش سدیم کلرید. فرآیند و کارکرد گیاهی ۷: ۹۷-۱۱۰.
- راد، م. ه.، عصاره، م. و سلطانی، م. (۱۳۸۹) واکنش ریشه اکالیپتوس نسبت به تنش خشکی. تحقیقات جنگل و صنوبر ایران ۱۸: ۲۹۶-۲۸۵.
- رضائی چپانه، ا. (۱۳۹۱) اثر تیمارهای مختلف آبیاری بر تجمع اسانس، ترکیبات آن و برخی صفات اکوفیزیولوژیکی در رازیانه. پایان‌نامه دکتری، دانشگاه تبریز.
- سلاح ورزی، ی.، تهرانی‌فر، ع. و گزانچیان، ع. (۱۳۸۷) بررسی تغییرهای فیزیومورفولوژیک سبزه‌های بومی و خارجی در تنش خشکی و آبیاری دوباره. علوم و فنون باغبانی ایران ۹: ۲۰۴-۱۹۳.
- مصمص شریعت، ه. و معطر، ف. (۱۳۸۳) گیاهان و داروهای طبیعی. نشر روزبهان.
- عبداللهی، م. و شکاری، ف. (۱۳۹۳) تغییرات فیزیولوژیک در گیاهان گندم بر اثر تیمار بذری با سالیسیلیک اسید تحت شرایط کشت دیر هنگام. زیست‌شناسی کاربردی ۲۷: ۶۲-۴۵.
- عزیزی، ا.، بهشتی، ف. و سپهری مقدم، ح. (۱۳۹۴) اثر مقادیر ورمی کمپوست بر برخی خصوصیات فیزیولوژیکی و کیفی ارقام همیشه‌بهار (*Calendula officinalis* L.) در شرایط تنش خشکی. نشریه تولید گیاهان زراعی ۸: ۱۹۴-۱۷۱.
- علی، س.، اسلامی، و.، بهدانی، م. و جامی الاحمدی، م. (۱۳۸۹) اثر استعمال خارجی گلاسیسین بتائین بر تخفیف اثرات تنش خشکی در مرحله جوانه‌زنی و رشد اولیه گیاهچه ذرت. نشریه پژوهش‌های زراعی ایران ۸: ۸۴۴-۸۳۷.
- علی‌آبادی فراهانی، ح.، ارباب، ع. و عباس‌زاده، ب. (۱۳۸۷) تأثیر سوپر فسفات تریپل، تنش کم‌آبی و کود بیولوژیک *Glumos hoi* بر تعدادی از صفات کمی و کیفی گیاه دارویی *Coriandrum sativum* L. تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران ۲۴: ۳۰-۱۸.
- فاضلی کاخکی، س. ف.، نباتی، ج.، امامی، م. و علوی‌کیا، ع. (۱۳۹۵) ارزیابی صفات مورفولوژیک، عملکرد و اجزای عملکرد گیاه دارویی زیره سبز تحت تأثیر سولفات آهن و روی. فرآیند و کارکرد گیاهی ۵: ۵۰-۴۱.
- فرهودی، ر. و مکی‌زاده تفتی، م. (۱۳۹۱) ارزیابی تأثیر تنش خشکی بر رشد و نمو، عملکرد، میزان اسانس و درصد کامازولن گیاه دارویی سه رقم بابونه در شرایط خوزستان. پژوهش‌های زراعی ایران ۱۰: ۷۴۱-۷۳۵.
- کبیری، ر. (۱۳۹۰) بررسی اثر پیش‌تیمار سالیسیلیک اسید بر کاهش تنش اکسیداتیو ناشی از خشکی در کشت هیدروپونیک گیاه سیاهدانه. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه کرمان.
- کدخدایی، ه.، سودائی‌زاده، ح. و مصلح‌آرانی، ا. (۱۳۹۳) اثر محلول‌پاشی گلاسیسین بتائین بر روی رشد و برخی خصوصیات فیزیولوژیکی گیاه کلزا تحت تنش خشکی در مزرعه. مهندسی اکوسیستم بیابان ۳: ۹۰-۷۹.
- مرادی، ر. و پورقاسمیان، ن. (۱۳۹۷) اثر سالیسیلیک اسید بر کاهش اثرهای منفی تنش خشکی در گیاه همیشه‌بهار (*Calendula officinalis* L.). نشریه دانش آب و خاک ۲۸: ۲۸-۱۵.

منصوری، م.، شور، م.، تهرانی فر، ع. و سلاح ورزی، ی. (۱۳۹۴) اثر محلول پاشی سالیسیلیک اسید و تیامین بر ویژگی های کمی و کیفی گل ژبررا رقم پینک الگانس. علوم و فنون کشت های گلخانه ای ۶: ۲۳-۱۵.

میری، ح. ر. و ضمنی مقدم، ع. (۱۳۹۳) کاربرد خارجی گلیسین بتائین به منظور کاهش اثرات تنش خشکی در ذرت، پژوهش های زراعی ایران ۱۲: ۷۱۷-۷۰۴.

نصیری، ی.، زهتاب سلماسی، س.، نصراله زاده، ص.، قاسمی گلعدانی، ک.، نجفی، ن. و جوانمرد، ع. (۱۳۹۳) ارزیابی اثر محلول پاشی سولفات آهن و روی بر عملکرد گل و غلظت عناصر غذایی در بخش هوایی بابونه آلمانی. دانش کشاورزی و تولید پایدار ۲۳: ۱۱۵-۱۰۵.

هلالی سلطان احمدی، ف.، عامریان، م. ر.، قیاسی، م. و عباس دخت، ح. (۱۳۹۷) بررسی تأثیر پیش تیمار بذر بر عملکرد، اجزاء عملکرد و غلظت عنصر معدنی فسفر تحت تنش خشکی در همیشه بهار. تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران ۳۴: ۵۷۸-۵۶۵.

یادگاری، م. و اعلا بیان، ن. (۱۳۹۱) اثرات محلول پاشی ریزمغذی ها روی برخی صفات عملکردی گیاه همیشه بهار. مجله پژوهش های به زراعی (تنش های محیطی در علوم گیاهی) ۴: ۸۴-۷۵.

Aldesuquy, H. (2014) Glycine betaine and salicylic acid induced modification in water relations and productivity of drought wheat plants. *Journal of Stress Physiology and Biochemistry* 10: 55-73.

Aldesuquy, H. S., Abbas, M. A., Abohamed, S. A., Elhakem, A. H. and Alsokari, S. S. (2012) Glycine betaine and salicylic acid induced modification increase productivity of two different cultivars of wheat grown under water stress. *Journal of Stress Physiology and Biochemistry* 8: 72-89.

Alloway, B. J. (2008) Zinc in soil and crop nutrition. 2nd Ed. IZA and IFA Brussels, Belgium and Paris, France.

Anosheh, H. P., Emam, Y., Ashraf, M. and Foolad, M. R. (2012) Exogenous application of salicylic acid and chlormequat chloride alleviates negative effects of drought stress in wheat. *Advanced Studies in Biology* 4: 501-520.

Arnon, D. I. (1975) Copper enzymes increased isolated chloroplast polyphenoxidase increased *Beta vulgaris* L. *Plant Physiology* 45: 1-15.

Ashraf, M. and Foolad, M. (2007) Roles of glycine betaine and proline in improving plant abiotic stress resistance. *Environmental and Experimental Botany* 59: 206-216.

Azimi, G., Pirzad, A. and Hadi, H. (2012) The effect of drought stress on pigments, proline and soluble carbohydrates of *Calendula officinalis* L. 12th Iranian Crop Science Congress, Islamic Azad University of Karaj, Karaj.

Bai, B. Z., Yu, S. Q., Tian, W. X. and Zhao, J. Y. (1996) *Plant Physiology*. China Agricultural Science Press.

Bates, L. S., Waldern, R. P. and Teave, I. D. (1973) Rapid determination of free proline for water stress standees. *Plant and Soil* 39: 205-207.

Bush, D. S. (1995) Calcium regulation in plant cells and its role increase signaling. *Annual Review of Plant Physiology and Plant Molecular Biology* 46: 95-122.

Clevenger, J. F. (1928) Apparatus for determination of essential oil. *Journal of the American Pharmacists Association* 17: 346-349.

Colom, M. R. and Vazzana, C. (2003) Photosynthesis and PSII functionality of drought-resistant and drought-sensitive weeping lovegrass plants. *Environmental and Experimental Botany* 49: 135-144.

Copertta A., Lingua, G., Berta, G., Bardi, L. and Ma-soero, G. (2006) Three arbuscular mycorrhizal fungi differently affect growth, distribution of glandular trichomes and essential oil composition, in *Ocimum basilicum* var. Genovese. *Acta Horticulturae* 723: 151-156.

Dianat, M., Saharkhiza, M. J. and Tavassolian, I. (2016) Salicylic acid mitigates drought stress in *Lippia citriodora* L.: Effects on biochemical traits and essential oil yield. *Biocatalysis and Agricultural Biotechnology* 8: 286-293.

Hatwar, G. P., Gondane, S. M., Urkade, S. M. and Gahukar, O. V. (2003) Effect of micronutrients on growth and yield of chilli. *Soils and Crops* 13: 123-135.

Hoseini, F., Siadat, S. A., Bakhshandeh, A. M. and Chab, A. N. (2011) Evaluate the effect of oxygen tension on germination and seedling growth of five components of wheat. *Iranian Journal of Field Crops Research* 9: 631-638.

Jiang, Y. and Huang, N. (2001) Drought and heat stress injury to two cool season turf grasses in relation to antioxidant metabolism and lipid peroxidation. *Crop Science* 41: 436-442.

Kafi, M., Nezami, A., Hoseyni, H. and Masoomi, A. (2005) Physiological effects of drought stress by polyethylene glycol on germination of lentil (*Lens culinaris* Medik.) genotypes. *Journal of Iranian Field Crop Research* 3: 69-81.

- Karlidag, H., Yildirim, E. and Turan, M. (2009) Exogenous application of salicylic acid affects quality and yield of strawberry grown under antifrost heated greenhouse conditions. *Journal of Plant Nutrition* 172: 270-276.
- Kazemi, M. (2014) Influence of foliar application of iron, calcium and zinc sulfat on vegetative growth and reproductive characteristics of strawberry CV. Pajaro. *Trakia Journal of Sciences* 1: 21-26.
- Khan, H. U., Link, W., Hocking, T. and Stoddard, F. (2007) Evaluation of physiological traits for improving drought tolerance in faba bean (*Vicia faba* L.). *Plant and Soil* 1: 205-217.
- Kidokoro, S., Maruyama, K., Nakashima, K., Imura, Y., Narusaka, Y., Shinwari, Z. K., Osakabe, Y., Fujita, Y., Mizoi, J., Shinozaki, K. and Yamaguchi-Shinozaki, K. (2009) The phytochrome-interacting factor PIF7 negatively regulates DREB1 expression under circadian control in Arabidopsis. *Plant Physiology* 151: 2046-2057.
- Levitt, J. (1980) Responses of Plants to Environmental Stresses. II. Water, Radiation, Salt, and Other Stresses. Academic Press, New York.
- Ma, B. L. and Dwyer, L. M. (1997) Determination of nitrogen status in maize senescing leaves. *Journal of Plant Nutrition* 20: 1-8.
- Makela, P., Jokinen, K., Kontturi, M., Peltonen-Sainio, P., Pheu, E. and Somersalo, S. (1998) Foliar application of glycine betaine a novel product from sugar beet as an approach to increase tomato yield. *Industrial Crop Production* 7: 139-148.
- Omidbeigi, R. (2009) Production and processing of medicinal plants. 2nd Ed. Publication Designers.
- Osuagwu, G. G. E., Edeoga, H. O. and Osuagwu, A. N. (2010) The influence of water stress (drought) on the mineral and vitamin potential of the leaves *Ocimum gratissimum* L. *Recent Research in Science and Technology* 2: 27-33.
- Pedranzani, P. and Viglioco, A. (2017) Regulation of jasmonic acid and salicylic acid levels in abiotic stress tolerance: past and present. In: *Mechanisms behind Phytohormonal Signalling and Crop Abiotic Stress Tolerance*. (eds. Singh, V. P. and Prasad, S. M.) Pp. 329-370. Nova Science Publishers.
- Petropoulos, S. A., Polissiou, M. G. and Passam, H. C. (2008) The effect of water deficit stress on the growth, yield and composition of essential oils of parsley. *Scientia Horticulturae* 115: 393-397.
- Riaz, A., Younis, A., Riaz Taj, A., Karim, A., Tariq, U., Munir, S. and Riaz, S. (2013) Effect of drought stress on growth and flowering of marigold (*Tagetes erecta* L.). *Pakistan Journal of Botany* 45: 123-131.
- Samarah, N., Mullen, R. and Cianzio, S. (2007) Size distribution and mineral nutrients of soybean seeds in response to drought stress. *Journal of Plant Nutrition* 27: 815-835.
- Seyed Hajizadeh, H. and Aliloo, A. A. (2013) The effectiveness of pre-harvest salicylic acid application on physiological traits in Liliium (*Lilium longiflorum* L.) cut flower. *International Journal of Environmental Science and Technology* 1: 344-350.
- Shekofteh, H., Shahrokhi, H. and Solimani, E. (2015) Effect of drought stress and salicylic acid on yield and mucilage content of the medicinal herb *Plantago ovata* Forssk. *Desert* 20: 245-252.
- Shitole, S. M. and Dhumal, K. N. (2012) Influence of foliar application of micronutrients on photosynthetic pigments and organic constituents of medicinal plant *Cassia agustifolia* Vahl. *Annals of Biological Research* 3: 520-526.
- Singh, D. P., Singh, P., Kumar, A. and Sharma, H. C. (1985) Transpiration cooling as a screening technique for drought tolerance in oilseed Brassica. *Annals of Botany* 56: 815-820.
- Sofy, M. (2015) Application of salicylic acid and zinc improves wheat yield through physiological processes under different levels of irrigation intervals. *International Journal of Plant Research* 5: 136-156.
- Sparks, D. L. (2004) *Advances in Agronomy* 82nd Ed. Academic Press.
- Wang, D., Shannon, M. C. and Grieve, C. M. (2001) Salinity reduces radiation absorption and use efficiency in soybean. *Field Crops Research* 69: 267-277.
- Wang, Y., Luo, Z., Huang, X., Yang, K., Gao, S. and Du, R. (2014) Effect of exogenous γ -aminobutyric acid (GABA) treatment on chilling injury and antioxidant capacity in banana peel. *Scientia Horticulturae* 168: 132-137.
- Wikenz, J. E. and Norfolk, I. (2010) Eco-physiology of economic plants in arid and semi-arid regions. In: *Adaptations for Desert Living Creatures* (eds. Shahriyari, A. A. and Javadi, M. R.) Pp. 370. Tehran University Press.
- Yang, X. and Lu, C. (2005) Photosynthesis is improved by exogenous glycine betaine in salt-stressed maize plants. *Physiologia plantarum* 124: 343-352.
- Yavas, I. and Unay, A. (2016) Effects of zinc and salicylic acid on wheat under drought stress. *The Journal of Animal and Plant Sciences* 26: 1012-1018.
- Zarghami, M., Shoor, M., Ganjali, A., Moshtaghi, N. and Tehranifar, A. (2014) Effect of salicylic acid on morphological and ornamental characteristics of petunia hybrida at drought stress. *Indian Journal of Fundamental and Applied Life Sciences* 4: 523-532.
- Zhang, J., Zhang, S., Chang, M., Jiang, H., Zhang, X., Peng, C., Lu, X., Zhang, M. and Jin, J. (2018) Effect of drought agronomic traits of rice and wheat: A meta-analysis. *International Journal of Environmental Research and Public Health* 15: 1-14.

Effect of drought stress and stress modifier on biochemical traits of pot marigold (*Calendula officinalis* L.)

Esmail Gholinezhad

Associate Professor, Department of Agricultural Sciences, Payame Noor University
(Received: 30/05/2019, Accepted: 30/10/2019)

Abstract

In order to investigate the effect of different levels of drought stress and spraying with stress modifiers, an experiment was conducted in a factorial layout based on completely randomized design in three replications from November to March 2018 at Agricultural greenhouse and laboratory of Payame Noor University of Urmia. The experimental factors included irrigation intervals with 4 levels (3, 6, 9 and 12 days) and drought stress modifiers at four levels (control (no-spraying), spraying with salicylic acid (2 mM), glycine betaine (5 mM) and zinc sulfate (5 g L⁻¹). The results indicated that the effect of different levels of drought stress and stress modifiers were significant on morphological traits, photosynthetic pigments, physiological, essential oil concentration and yield traits. The highest (0.419 g per pot) and the lowest (0.045 g per pot) root dry weight, were obtained from irrigation intervals of 3 days under zinc sulfate and 12 days irrigation without spraying conditions, respectively. With increasing irrigation interval from three days to 12 days, plant height, root length, root diameter, stem diameter, chlorophyll content a and b and relative water content decreased, whereas proline, electrolyte leakage, essential oil concentration and leaf temperature increased significantly. It seemed that at all levels of irrigation, spraying with glycine betaine in comparison with other modifiers was more effective in increasing the content of chlorophyll a and relative water content and decreasing electrolyte leakage at all irrigation levels. By application of zinc sulfate, the amount of proline was significantly increased. Spraying with salicylic acid reduced the internal leaf temperature. The highest internal leaf temperature (23.93 °C) and proline (180.199 mmol/kg DW) and the lowest internal leaf temperature (21.12 °C) and proline (131.02 mmol/kg DW) were obtained from irrigation intervals of 12 and 3 days, respectively. Although the highest essential oil concentration (0.13%) was obtained from the irrigation interval of 9 days, however, due to the severe decline in plant growth, essential oil yield decreased significantly in this treatment. The lowest essential oil yield was obtained from irrigation interval of 12 days (0.007 g per pot). Based on the results obtained in this experiment, it can be stated that although increasing the irrigation intervals and consequently the occurrence of drought stress, yield of marigold plant is reduced, by using drought stress modifiers we can reduce the effects of drought stress on this plant.

Key words: Allometric index, Chlorophyll, Electrolyte leakage, Essential oil concentration, Glycine betaine, Irrigation, Leaf temperature.

Corresponding author, Email: Gholinezhad1358@yahoo.com